

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областна администрация
Перник

**УТВЪРДИЛ: /П/
ИРЕНА СОКОЛОВА
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ**

**Изх. №37-00-57(11)/
09.01.2018г.**

ПРОТОКОЛ №2/19.12.2017г.

От

**Заседание на Областния обществен съвет за противодействие на
корупцията и организираната престъпност**

На 19 декември 2017г., в 10:30 часа, в зала „Струма“, находяща се в административната сграда на Областна администрация - Перник, се проведе заключително за 2017г. заседание на Областния обществен съвет за противодействие на корупцията и организираната престъпност (наричан по-долу само „Съвета“). Заседанието имаше необходимия кворум, съгласно разпоредбата на чл.11, ал. 2, изречение първо от Правилника за устройството и дейността на Съвета, като на същото присъстваха и много гости – представители на различни институции и териториални поделения на органи на изпълнителната власт, както следва:

1. Ирена Соколова – областен управител и председател на Съвета;
2. Иво Иванов – заместник областен управител и заместник – председател на Съвета;
3. Мариана Михайлова – директор на дирекция АПОФУС в ОА – Перник;
4. Ива Станилова – старши юрисконсулт и секретар на Съвета;
5. Марчела Пламенова – младши експерт „РР“ в ОА – Перник;
6. Диана Ковачева - заместник-омбудсман на Република България;
7. Стоян Стоянов – началник отдел в дирекция „Инспекторат“ на МВР;
8. Красимир Костадинов – директор на ТД „Национална сигурност“ – Перник;
9. Цветислава Цветкова – кмет на община Трън;
10. Бойчо Харалампиев – председател на Общински съвет – гр. Трън;
11. Иво Симеонов – зам. кмет на община Ковачевци;
12. Васил Мариянов – началник на РО „НСК“ – Перник към РДНСК – Югозападен регион;
13. Анна Цветкова – директор на ОД „Земеделие“ – гр. Перник;
14. Иван Борисов – секретар на община Брезник;
15. Д-р Йорданка Александрова – директор на РЗОК – Перник;
16. Здравко Количков – представител на община Перник;

17. Димитър Сотиров – кмет на Община Земен;
18. Румен Давидков – директор на ТД на НАП – София, Офис Перник;
19. Милан Миланов – заместник - председател на Общински съвет – Перник;
20. Валентин Петров – секретар на община Радомир;
21. Д-р Валери Димитров - представител на МБАЛ „Рахила Ангелова“;
22. Иво Пушев – директор на ТП на НОИ – гр. Перник;
23. Д-р Антоанета Григорова – директор на РЗИ – гр. Перник;
24. Ивайла Касърова – директор на РДСП Перник;
25. Росен Симеонов – директор на ДБТ Перник;
26. Васил Василев – началник отдел „ОП“ в ОД на МВР Перник;
27. Димитър Попов – директор на ОД на МВР Перник;
28. Д-р Веселина Шишкова – завеждащ филиал Перник в ЦСМП – Перник;
29. Д-р Валери Симеонов – директор на ЦСМП – Перник;
30. Главен инспектор Елена Гюрова – представител на Комисия за защита на потребителите, РД „София“;
31. Д-р Сия Механджийска – представител на ЦСМП – Перник, филиал Радомир;
32. Йорданка Александрова – представител на ОД на ДФ „Земеделие“ – Перник;
33. Пламен Ангелов - директор на РИОСВ – Перник;
34. Румен Рангелов – началник сектор „Административен в РДПБЗН – Перник;
35. Румен Сачански – директор на ОПУ – Перник;
36. Мая Симеонова – началник на отдел „Статистически изследвания“ – Перник, ТСБ Югозапад;
37. Росица Симеонова – ст. експерт РУО – Перник;
38. Антон Михайлов – представител на дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Перник;
39. Христо Крумов – началник – отдел в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Перник;
40. Станислава Георгиева – началник на Държавен архив – Перник;
41. Катя Панова – ръководител на ТЗ „ГРАО“ – Перник;
42. Инж. Иван Витанов – началник на ВиК – Перник.

Дневният ред на заседанието, бе следният:

1. Дискусия с г-жа Диана Ковачева, гост на Съвета, заместник-омбудсман на Република България, на тема: „Борба с корупцията. Нормативна база и добри практики“;

2. Дискусия с г-н Стоян Стоянов – началник отдел в дирекция „Инспекторат“ на МВР на тема: „Начини за противодействие на корупцията“;
3. Дискусия относно необходимостта от предприемането на специални мерки за защита на медицинския персонал в центровете за спешна медицинска помощ, находящи се на територията на областта;
4. Други предложения;
  - 4.1. Дискусия.

Г-жа Ирена Соколова откри заседанието, като приветства присъстващите с добре дошли. Тя запозна членовете и гостите на Съвета с дневния ред на заседанието, като представи гостуващите лектори - г-жа Диана Ковачева, заместник-омбудсман на Република България, и г-н Стоян Стоянов, началник отдел в дирекция „Инспекторат“ на МВР, като обърна специално внимание на важността на поставената тема, а именно борбата с корупцията.

Думата бе дадена на г-жа Диана Ковачева.

Г-жа Ковачева запозна присъстващите с професионалния си опит, част от който е преподавателската дейност към ИПА от 2005г. в областта на антикорупционното обучение. Тя обърна специално внимание на факта, че администрацията като цяло не познава Кодекса за поведение на държавния служител, който е един от поднормативните актове, който следва стриктно да се съблюдават от администрацията в процеса на борбата с корупцията.

В изнесената от г-жа Ковачева лекция, бяха поставени акценти в следните насоки:

- Един от първите източници, в които се среща понятието „подкуп“, датира от преди 4500г., в законите на вавилонския цар Хамурапи;
- В настоящия Наказателен кодекс на Република България, фактът, че подкупът в особено големи размери се наказва с лишаване от свобода от 10 до 30г., т.е. санкцията се доближава до тази за извършване на убийство, означава, че инкриминирането на това деяние е достатъчно сериозно и застрашаващо за обществото;
- Лошата администрация е параван за съществуването на корупцията. Контролът от гражданите върху администрацията най-често се осъществява чрез подаването на сигнали за наличието на конфликт на интереси. Корупцията нарушава човешките права, като едно от слабите звена в работата на администрацията, където тя най-често се проявява, са обществените поръчки, при които на практика се получава непрозрачно разходване на средства. Именно занижения контрол в

последствие на обществените поръчки, води до съществуването на корупцията.

- След направена статистика е установено, че за 2017г. от региона в Перник са постъпили 270 сигнала за корупция, които са насочени предимно срещу ВиК, топлофикация, частните съдебни изпълнители, мобилни оператори и др.;
- Европейската конвенция за защита правата на човека е един от основните документи в правото на ЕС, чрез който се гарантира защитата на човешките права. Европейският съд в Страсбург има над 30 – годишна практика в областта на защитата на човешките права, като някои от случаите, касаещи борбата с корупцията, касаят т.нар. „проверки за почтеност“, с които също понякога също се нарушават човешки права (например чрез подслушването на субекта на проверката);
- В България предстои създаването на единен антикорупционен орган – Антикорупционна комисия, чиито състав ще е от независими членове, с което се цели почтеност на служителите в борбата за защита на човешките права;
- При направено от Transparency International проучване сред 170 държави е установено, че няма държава, в която да няма корупция, но има държави, в които тя се контролира;
- Характерното за корупционните практики е заниженият контрол, т.е. съществуват контролни институции, но те не осъществяват правомощията си по най-ефективния начин, което води до лошо качество на работата като цяло. Един от основните проблеми в тази насока е фактът, че хората не подават сигнали за корупция. 69% от хората са на мнение, че подаването на сигнал не би променило нищо, а 30% от хората се страхуват да подадат сигнал. Гражданите би следвало да имат ниска толерантност спрямо корупцията, за да помогнат за борбата срещу нея. Във всяка държава би следвало да съществува т.нар. „Национална система за почтеност“, която да формира: 1. Ценностите и позицията на гражданите; 2. Те да съществуват в правова държава и 3. Мястото на почтеността в цялата структура;
- За 2016г., при направено проучване по континенти, касаещо местата, в които корупцията съществува, е установено, че най-малко корупция има в Австралия и Северна Америка;

- При изследване, направено сред 176 държави и касаещо да се установи индекса на корупцията във всяка една от тях (Бележка: индексът е в интервала 0 – 100) се установява, че при 2/3 от държавите индексът е под 50. За 2016г. България се намира на последно място в това изследване, а през 2015г. на последните места са се нареждали Гърция, Италия, Румъния и България. Скандинавските държави са тези с най-нисък индекс, като Швеция е била 5 последователни години начело на това класиране, с най-нисък индекс.
- Според социологическо проучване, направено сред гражданите, най-уязвимите сфери, където корупцията е в най-големи размери, са: съдебната система, сферата на здравеопазването и политическите партии;
- Най – честата причина за даването на подкуп на държавен служител е с цел „ускоряване на процеса“ по предоставянето на дадена услуга. Това е в разрез с правилото, че държавният служител няма право да получи облага от гражданин, която не му се следва, и се дава във връзка с изпълнението на задължение, което му е вменено за изпълнение на съответната длъжност. В този контекст, въвеждането на комплексното административно обслужване и работата на „едно гише“ е много добра антикорупционна практика;
- При направено проучване на нивото на корупция сред градовете в България е установено, че в гр. Перник нивото на корупцията е 3.6, в София и Бургас нивото на прозрачност на работата на администрацията е най-високо, а в Монтана и Хасково е най-ниско.

В края на лекцията си г-жа Ковчева благодари за отделеното внимание, след което г-жа Соколова даде думата на г-н Стоян Стоянов – началник отдел в дирекция „Инспекторат“ на МВР и се премина към т. 2 от дневния ред.

Г-н Стоянов запозна присъстващите с трите най-важни стълба, които са ключови в борбата срещу корупцията, а именно:

1. Обучението;
2. Превенцията и
3. Правоприлагането.

Първият стълб – обучението е съществен, защото, за да започне противопоставяне на гражданското общество срещу корупцията е важен неговият манталитет, възпитаването на нетърпимост към проявите на корупция. Към настоящия момент много от служителите в администрацията не възприемат „почерпката“ с кафе, бонбони или друго като проява на корупция, каквото е то

всъщност, макар и в малки размери. Самата дума corruption означава: недопускане, избягване.

Вторият стълб се постига както чрез обучението за това що е корупцията, така и чрез страхът от предприемането на определена санкция, при осъществен състав на корупция.

Не на последно място, третият стълб – правоприлагането е от особена важност, тъй като ако за извършването на едно нарушение или престъпление не е предвидена съответна санкция или съответно, ако е предвиден наказателен механизъм и съответно орган, който да го приложи, но реално правораздаване не се осъществява, то всеки би бил „свободен“ да извършва забранени от закона действия, поради липсата на наказуемост за извършването на същите. От гледна точка на санкциите е важно да се определят такива не само от наказателен, но и от административен характер.

В системата на МВР са създадени конкретни мерки, касаещи трите стълба, както и индикатори за измерването им. На втория стълб – превенцията – се дава превес, с цел да не се стигне до третия стълб – правоприлагането. През 2014г. Министърът на вътрешните работи е издал заповед, в която има детайлно дефиниране на това, какво би се считало за „корупционно поведение“ от служителите на МВР.

В Наказателният кодекс, „упражняването на влияние“ вече е инкриминирано като престъпление, тъй като често в практиката служители получават облага, която не им се следва по служба, именно чрез „упражняването на влияние“.

В системата на МВР са въведени административни мерки, т.нар. „тестове за интегритет“, чрез които се цели още на ниво администрация да се снижи риска от корупция. Споменатите тестове представляват разработени различни сценарии, чрез които ще се проверяват служителите на МВР. Проверката ще се документира, след което се изготвя доклад, който се изпраща на непосредствения ръководител на длъжностното лице.

След като г-н Стоянов завърши лекцията по т. 2 от дневния ред, г-жа Соколова подкани присъстващите да зададат своите въпроси към лекторите.

Обсъдени бяха въпроси, като:

- ✓ Разликата между „почерпката“ с бонбони, като подкуп и като благодарност;
- ✓ Кодекса за поведение на държавния служител, който изрично забранява на държавните служители получаването на бонбони, кафе или друго, като благодарност от гражданите за добре изпълнени служебни задължения;
- ✓ Неправомерното влияние и необходимостта от наличието на „Протоколна книга за подаръци“ във всяка държавна институция, практиката в

Европейския парламент за декларирането дори на стойността на съответния подарък;

- ✓ „Търговия с влияние“ – поведението е инкриминирано в Наказателния кодекс от 2002г., като не се изисква лицето да е успяло в намерението си, т.е. достатъчно е дори само твърдението за упражняване на „търговия с влияние“. Споменато беше, че до момента в България има 7 лица, осъдени за „търговия с влияние“.

След проведената оживена дискусия, г-жа Соколова даде думата последователно на комисар Попов – директор на ОД на МВР Перник и комисар Василев – от охранителна полиция към ОД на МВР Перник, които се обърнаха към представителите на ЦСМП – Перник и неговите филиали относно важността за предприемането на охранителни мерки за физическа защита на лекарите от ЦСМП и неговите филиали.

Д-р Симеонов - директор на ЦСМП – Перник запозна представителите на ОД на МВР Перник с предприетите до момента мерки, както и планираните за в бъдеще такива. Същите няма да бъдат обект на описване в настоящия протокол, предвид публичността му.

След изчерпване на дневния ред, г-жа Соколова закри заседанието, като пожела на присъстващите весели Коледни и Новогодишни празници.